

Ana Nejedly (* 1916):

»Do svojega petinštiridesetega leta sem se vsako leto napravila v maškare. Obredli smo vse litijske gostilne, tudi Pleničarjevo, čeprav je med letom navadni delavci nismo obiskovali. Sem so zahajali boljši gostje. Gospod je igral na klavir, same zabavne in poskočne, gospa pa nas je opazovala iz kuhinje in se nam smejala. Postregli so nam s krofi. Potem smo šli še v obe šmarski dvorani. Prav veselo in zabavno. Spomnim se, da me tudi bolezen ni obdržala doma: 'Tako bolna pa nisem, da ne bi šla u maškare.' Plesala sem z doktorjem Lebingerjem, kupil mi je še krof. Ko se je opolnoči zaslišalo, da se moramo odkriti, sva jo s sestro hitro ucvrli domov.

Še danes si dam na glavo lasuljo in polmasko, ko se na malega pusta zberemo stari Litijani pri Valvazorju. Za vsak slučaj, da ne bi kdo pozabil, nas obvesti Breda Staničeva.«

Vir:

Dolšek, Ida. Špinerbal: litijski ples predilcev. Šmartno pri Litiji: Biroservis, 2011, str. 48.